službu jako gážista dle § 1 cit. zák. ještě nepřevzatý, nemohlo býti o něm rozhodováno podle § 7 nař. z 3. září 1920 č. 514 Sb. disciplinárním výborem, jenž rozhoduje podle tohoto ustanovení jen o gážistech již převzatých, a bylo žal. ministerstvo oprávněno rozhodovati o jeho přihlášce dle § 1 cit. zák.

Poněvadž pak s hlediska tohoto § 1 neuplatňuje stížnost žádných námitek, nýbrž sama uznává, že přejímání bývalých gážistů jest ponecháno volnému uvážení žal. ministerstva, kteréžto volné uvážení není, jak nss již opětovně vyslovil, ničím obmezeno, bylo zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou.

## Č. 2880.

**Vojenské věci: Okolnost, že bývalý rak.-uh. vojenský gážista byl po vydání zákona č. 194/1920 příslušným okr. doplňovacím velitelstvím vzat do evidence jako gážista v záloze a že složil vojenskou přísahu, nenahražuje jeho přijetí do čsl. armády podle § 1 zák. č. 194/1920.**

(Nález ze dne 17. listopadu 1923 č. 19.169.)

Věc: Pavel M. v T. proti ministerstvu národní obrany (odb. rada Dr. Frt. Mestek) o převzetí do československého vojska v hodnosti gážisty.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l, narozený roku 1884, sloužil v bývalé rak.-uh. armádě jako vojenský zvěrolékař v záloze a žádal o převzetí do čsl. armády v hodnosti gážisty v záloze přihláškou ze dne 13. října 1919.

Nař. rozhodnutím z 2. srpna 1922 zamítlo mno přihlášku tu jako opožděnou bez dostatečného odůvodnění předloženou podle ustanovení § 1 zák. z 19. března 1920 č. 194 Sb. a zařadilo st-le jako prostého vojína k jezdeckému pluku č. 1.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Stížnost spatřuje v zamítnutí st-lovy přihlášky degradaci st-le, jenž byl po vydání zákona z 19. března 1920 č. 194 Sb. od doplňovacího okr. velitelství v Ch. jako veter. nadporučík v záloze do evidence vzat a k jízdeckému pluku č. 1 v Terezíně přidělen a jenž k příkazu téhož velitelství vykonal vojenskou přísahu. Byl prý tedy st-l jako veter. nadporučík od svého příslušného vojenského úřadu převzat a jest prý proto nezákonným rozhodnutí, jímž se toto nastalé převzetí mění.

Předpoklad stížnosti, že st-l byl do čsl. armády jako gážista již převzat, a to okr. doplňovacím velitelstvím v Ch., a že tedy v době vydání nař. rozhodnutí byl již čsl. vojenským gážistou v záloze, není správný.

Přejímání vojenských gážistů bývalé rak.-uh., rak. a uh. armády jest upraveno výlučně zákonem z 19. března 1920 č. 194 Sb. § 1 zák. toho udílí právo gážisty ty přejímati jedině mno. Bývalý rak. gážista vojenský jest do čsl. armády převzat a stává se čsl. vojenským gážistou tedy jedině výrokem mno a nikoli výrokem jiného úřadu. Zejména nestává se bývalý gážista čsl. gážistou tím, že složil vojenskou přísahu a že byl evidenčním úřadem vojenským jako gážista v záloze do evidence vzat a zařaděn, neboť § 7, posl. odst. nař. z 27. července 1920

č. 470 Sb. nařídil právě o bývalých gážistech, kteří se přihlásili, ale jejichž přihláška ještě vyřízena nebyla, že mají býti prozatím dále vedeni v evidenci jakožto vojenští gážisté.

Že by byl st-l před vydáním naříkaného rozhodnutí převzat jako gážista ministerstvem národní obrany, stížnost ani netvrdí.

Nebyl tedy st-l ani do vydání nař. rozhodnutí čsl. vojenským gážistou, nýbrž jen osobou podléhající za podmínek branného zákona branné povinnosti, pročež není jeho nepřevzetí degradací. Námitky vyvozované stížností z domnělé st-lovy degradace jsou tedy bezpředmětny.

Další námitka stížnosti, že nař. rozhodnutí není opatřeno důvody, jest bezdůvodná, neboť rozhodnutí to se odvolává jednak na § 1 cit. zák. a tím dostatečně poukazuje na to, že žal. ministerstvo rozhodlo podle volného uvážení, — jednak uvádí jako další důvod zamítnutí st-lovy přihlášky její opožděné předložení.

Že přihláška st-lova byla podána po lhůtě k tomu stanovené, doznal st-l v řízení správním tím, že výslovně omlouval její opožděné podání.

Bylo tedy zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou.

## Č. 2881.

**Obecní statek: Kterak jest postupovati při šetření, zda straně přísluší právo k užívání obecního statku.**

(Nález ze dne 17. listopadu 1923 č. 19.587).

Věc: Agata K. v Ž. (adv. Dr. Mořic Eckstein z Plzně) proti zemskému správnímu výboru v Praze o užívání obecního statku.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Ve sporu o tom, má-li Agata K. právo na užívání obecního statku v Ž. vyslovil zsv v Praze rozhodnutím z 22. prosince 1918, že právo toto jí nepřísluší, poněvadž právo na požitky obecního statku v Ž. bylo spojeno výhradně s držením domu č. p. 30, jenž vyhořel a na dům č. p. 142 pravoplatně přeneseno nebylo, a poněvadž názor, že právo náleží Agatě K. již jako držitelce hospodář. usedlosti, patřící k vyhořelému domu č. p. 30 a obhospodařované po té z domu č. p. 142, není správný.

Na stížnost Agaty K. zrušil nss nálezem Boh. 510 toto rozhodnutí pro vady řízení. V důvodech bylo vysloveno, že předpoklad, z něhož úřad vycházel, že obecní statek v Ž. neslouží k podpoře hospodářských nemovitostí, nýbrž právo požívací je úzce spojeno s držením toho kterého domovního čísla, nebyl v řízení správním bezpečně zjištěn, v čemž právě shledána podstatná vada řízení, »kterou — jak pokračuje uvedený nález — sluší odstraniti náležitým zjištěním právního obyčeje v době, po zákonu rozhodné, při čemž bude po případě přihlížeti i k tomu, zda dům č. p. 142 v době té vůbec již tu byl a s domem č. p. 30 hospodářskou jednotku tvořil, či snad teprve později byl zřízen. Teprve v případě, že by bezvadným způsobem bylo zjištěno, že st-lce již jako